

Epoca bisericii SARDES

William Branham
9 decembrie 1960
Jeffersonville, Indiana, SUA

Fratele mi-a spus că aceste batiste sunt pentru cineva bolnav de cancer, și care este pe moarte. Ne vom ruga imediat pentru această cauză. [...]

Cineva a venit și mi-a înmănat un bilețel în legătură cu adunarea de mâine. Am fi bucuroși dacă toți cei care ați venit aici în vizită ați putea fi mâine după amiază aici, la ora 14, pentru că vrem să ascultăm o predică de pe bandă. Dacă nu aveți alte probleme, atunci veniți, pentru că va fi unul din mesajele pe care nu l-ați ascultat încă; apoi vom avea o adunare de rugăciune. Mâine după amiază, la ora 14, așteptăm un timp de binecuvântare. Pentru mine va fi cam greu, pentru că voi vorbi duminică dimineața, duminică seara și mâine seară – ca să trecem prin întreaga istorie a Bisericilor.

Dacă va fi voia Domnului duminică dimineața așteptăm să avem o adunare minunată. Abia duminică seară voi vorbi despre epoca Bisericii Laodicea. Dar duminică dimineață voi vorbi despre fecioarele neînțelepte, despre înviere și cei 144 de mii și despre toate acele lucruri asupra cărora nu ne-am oprit suficient, și care întregesc mesajul. Adunările încep la ora 9. Așa este, frate păstor?

Duminică dimineața ne vom ocupa de toate aceste lucruri, cum ar fi: „Ce se întâmplă cu fecioarele neînțelepte și ce se întâmplă cu cele înțelepte? Când vin ele înapoi? Unde apar cei 144000?” Vom încerca să legăm multe din aceste lucruri, pentru că sunt în legătură directă cu acest mesaj. Apoi, duminică seara, dacă vrea Domnul, vom vorbi despre ultimul înger și despre mesajul către Laodicea.

Mâine după amiază vom asculta o predică înregistrată. Fratele Gene mi-a spus chiar acum că mâine vom începe la ora 14. Iar voi, cei ce doriți să auziți mesajul sau să veniți în față la rugăciune, sau cei ce doresc să primească Duhul Sfânt sau cei ce aveți o altă problemă, veți avea un timp minunat. Capela este încălzită și este deschisă oricând pentru oricine dorește să intre pentru a se ruga și pentru a căuta pe Domnul. Biserica este deschisă și vă așteaptă, iar noi vă așteptăm mâine după amiază. Puteți să veniți oricând doriți, pentru a vă ruga.

Dacă se întâmplă ca ușa să fie închisă, atunci chiar peste drum locuiește fratele meu, care este îngrijitor aici. Dacă ușile sunt încuiate, soția lui are cheia. Dar dimineața este deschis. Casa Domnului va fi închisă după adunare, pentru ca cei mici, copiii, să nu fugă înapoi și încolo, sau să spargă geamurile. Voi știți cum sunt copiii, mai ales în timpul acesta. Din cauza aceasta închidem ușa. Am fi mai bucuroși dacă nu ar trebui s-o facem, pentru ca oamenii să aibă posibilitatea să vină în orice vreme cu dorințele lor, fie pentru vindecare sau pentru primirea Duhului Sfânt.

Dacă nu ați primit încă Duhul Sfânt în viața voastră, veniți și rămâneți aici, chiar dacă stați toată noaptea, rămâneți până L-ați primit.

Cine a fost cel ce a cântat mai înainte cântarea: „*Dumnezeu este deasupra mea, Dumnezeu este pretutindeni*”? Eu am crezut că răpirea ar fi avut loc. Am privit în jur să văd dacă mai sunt toți aici. A fost într-adevăr minunat. Eu prețuiesc asta foarte mult. Am ajuns chiar la timpul potrivit pentru a auzi cântecul. Eu am pierdut ocazia de a auzi aceste cântări frumoase, din cauză că am fost ocupat, după cum știți.

Oamenii vin cu avionul sau cu trenul, noi nu știm nimic dinainte, dar aceste lucruri vin spre noi. Telefonul sună, iar noi mergem la gară după ei, ca să ne rugăm pentru ei. Este un continuu du-te – vino; și totuși încerc să și studiez. Este ceva dificil. Dar suntem întotdeauna bucuroși să ne întâlnim cu oamenii și să facem tot ce putem pentru ei. Noi suntem într-o slujbă publică, în calitate de slujitori ai Domnului Isus Hristos, pentru poporul Său din timpul acesta. Noi am face mai mult, dar nu putem.

Un predicator a venit în dimineața asta, un om cu nervii la pământ. El era distrus complet, lucrase prea mult; un bărbat bun. El își mai aducea aminte că a văzut-o pe fiica lui în pijama, iar apoi totul a început să se învârtă cu el. Ei l-au adus repede aici. El a lucrat pur și simplu prea mult. Să nu uitați că sunteți oameni; câteodată credem că toată povara ar fi pusă pe umerii noștri. Dar Dumnezeu are slujitori pretutindeni, care au grijă de câte ceva. Noi facem tot ce putem. Predicatorul acesta a încercat să facă tot ce a putut pentru Domnul lui, în aceste zile de pe urmă. Domnul l-a eliberat apoi și i-a restabilit sănătatea pe deplin, și el a plecat cu bucurie pe drumul lui.

Oh, astăzi s-a întâmplat ceva mareț. Eu nici nu aș începe cu lucrurile acestea, dar... Știți, eu i-am spus soției mele că va veni un bărbat scund, cu părul închis la culoare și ochi negri, și după ce se va uita pe plăcuța

de la poartă cu numele meu, ea să-l invite înăuntru pentru că Domnul are un mesaj pentru el. Eu am deschis Biblia și am spus: „Pun mesajul aici în Biblie, ca să vezi că este exact ceea ce dorește Domnul ca el să facă.”

Cu opt ani în urmă a venit un bărbat din Polonia, iar în timpul unei adunări a venit pe platformă. Duhul Sfânt i-a spus: „Tu ești pur și simplu încurcat!” El s-a gândit că eu i-aș fi spus asta, dar Duhul Sfânt mi-a spus-o. El a rămas cu acest gând până ieri seară, când a venit din Kansas aici în clădire. După ce a auzit despre botezul în apă, a intrat în încurcătură. A plecat apoi la hotel. Dar Duhul Sfânt i-a spus: „Scoală-te acum și du-te acolo!” Cineva a vrut să meargă cu el, dar el a refuzat, pentru că în vedenie venea singur. El era un domn elegant, a citit plăcuța mea de la poartă, și s-a întors. Soția mea m-a chemat și eu m-am dus la ușă, și am zis: „Acesta este omul. Lasă-l să intre.”

El a întrebat: „Ce trebuie să fac?” După ce a înțeles despre ce adevăr vorbesc, el a zis: „Acum înțeleg.” Eu am zis: „Eu doresc să-ți arăt acum, ca să recunoști și să înțelegi. Domnul mi-a arătat că tu vei veni.” I-am spus apoi: „Aici este Scriptura. Citește-o aici, înainte de a pleca!” Acum el este aici, pentru a fi botezat în Numele lui Isus Hristos. Cred că este aici. Ești aici frate? Fratele din Polonia? Da, acolo în spate, în colț. Ridică mâna ca ei să te vadă. Bine.

Vedeți voi cum lucrează Duhul Sfânt? Aceasta se întâmplă în continuu. Mulți cred că vedeniile ar veni numai pe platformă. O, acesta este abia începutul. Cum este, frate Leo? Aceasta se întâmplă pretutindeni. Aici se întâmplă doar o parte. Dar Duhul lucrează în continuu, zi și noapte. Întrebați-o pe soția mea și pe vecinii mei, pe fratele Wood și pe ceilalți, care văd mai des aceste lucruri. Aici se întâmplă puțin, dar lucrurile mari se întâmplă acolo. Nici jumătate din toate nu a fost relatat. O, eu sunt așa de bucuros, pentru că știu că Domnul va veni în curând, iar noi vom fi întotdeauna cu El, pentru toată veșnicia.

Cred că duminică este o săptămână de când Satana încearcă să-mi plaseze o gripă, care se învârte pe aici. Eu am avut o luptă grea, și i-am dat-o de fiecare dată înapoi. Poate că această luptă va continua încă o săptămână.

Dacă Domnul îngăduie, ne vom ruga pentru bolnavi duminica viitoare. Avem cazuri grave, de care încercăm să ne ocupăm cât se poate de urgent. Câteodată lucrurile vin și merg toată noaptea, în continuu. Din cauza aceasta vom avea în ziua de 18 un serviciu de vindecare divină. Dacă aveți rudeni pentru care să ne rugăm, atunci aduceți-le încoace.

Mulți din Jeffersonville mi-au spus că au venit aici de la ora cinci și nu au mai găsit loc de parcare pentru mașinile lor, pentru că erau mulți predicatori, oameni de pretutindeni, veniți pentru a primi învățătură. Noi vom atinge aici numai punctele importante. Mai târziu vom face o carte, pentru ca să le recitiți, și se vor mai adăuga în această carte și alte lucruri. În ultimele seri am încercat să-mi protejez vocea, din cauza apogeului spre care ne îndreptăm. Eu doresc ca voi toți să înțelegeți descoperirea lui Isus Hristos în epoca aceasta, în importanța ei.

Știu că mâine este o zi când toți trebuie să ne facem cumpărăturile. Trebuie să rezolvăm această problemă de dimineață, pentru ca seara să putem să venim aici la adunare. Așa că în seara aceasta vom încerca să încheiem din timp, pentru ca mâine să nu fiți prea obosiți și să puteți veni la serviciul de după amiază – când frații vor pune benzile de magnetofon – iar apoi la serviciul de seară.

Putem să ne ridicăm pentru rugăciune? Înainte de rugăciune aș vrea să întreb dacă cineva este aici cu probleme deosebite. Ridicați mâinile. Dumnezeu vede. Acum puteți vedea dacă noi nu trăim într-o lume de nevoi, fraților! Eu cred că 95 – 98% din cei adunați și-au ridicat mâinile. Gândiți-vă la aceasta! Voi nu puteți nici să vă mișcați, fără ca Dumnezeu să nu o știe. El cunoaște toate motivele voastre. El știe pentru ce vă rugați. Să ne aplecăm capetele noastre:

Tată ceresc, în seara aceasta ne apropiem de sfințenia Ta, de tronul Tău, pe baza făgăduinței Tale că Tu ne vei asculta, și dacă noi credem, Tu ne dai lucrurile pentru care Te rugăm. Noi ne mărturisim toate greșelile. Recunoaștem, Doamne, că nu suntem vrednici de binecuvântările Tale. Noi suntem cu totul nevrednici. Noi nu venim aici pentru că am făcut un lucru important și astfel am fi vrednici. O, Tată, când privim spre Golgota, toată importanța noastră dispare. Noi nu știm mai mult, decât pe Hristos, și pe El răstignit. Apoi vedem că El a înviat din morți a treia zi, conform Scripturii, pentru neprihănirea noastră. Patruzeci de zile mai târziu, El S-a întors în chipul Duhului Sfânt, ca să rămână cu noi până la arătarea Lui vizibilă pe cer, în timpul sfârșitului. Și noi vedem cum se apropie acest timp cu repeziciune. Doamne, noi suntem cei mai fericiți oameni, din pricina priorității pe care ne-ai dat-o. Eu sunt așa de mulțumit, Tată, pentru faptul că această adunare ascultă cu inima aplecată... Apoi Doamne, eu mă rog ca Tu să-mi sfințești buzele în seara aceasta, și în fiecare seară, și de fiecare dată când vin la amvon pentru a vorbi poporului Tău. Doamne, nu mă lăsa să spun vreodată ceva greșit. Tu ai încă puterea să închizi guri, așa cum ai făcut-o cu leii care erau în groapă cu Daniel. Dar dacă vreodată voi spune ceva ce nu este după voia Ta, atunci închide-mi

gura, ca să nu pronunț acele cuvinte. Pune gândurile mele la o parte și adu-mă în poziția corectă, Doamne, ca să nu spun decât adevărul, pentru că eu știu că oamenii se vor baza în ziua cea mare pe ceea ce le-am predicat prin slujba aceasta. După ce vei chema acasă stelele Tale, îngerii Tăi, robii Tăi, ei vor fi trași la răspundere conform mesajelor pe care le-au predicat. Tată, eu mă rog ca să ne vorbească nu un om, ci Duhul Sfânt. Taie împrejur inimile noastre, ca noi să-L ascultăm. Eu voi asculta, Tată. Eu mă rog ca Tu să vindeci pe bolnavi și pe suferinzi. Harul și îndurarea Ta să fie cu toți oamenii care sunt în nevoie în vreun loc. Primește orice rugăciune care a fost adusă în seara aceasta prin ridicarea mâinilor.

Mulți suferă în întreaga țară, chiar și cei ce sunt reprezentați de aceste batiste pentru care mă rog acum prin punerea mâinilor; fie ca Duhul Sfânt să răspundă cererii lor, Tată, și bolnavii să fie vindecați. Vorbește-ne acum prin Cuvântul Tău scris prin Duhul Sfânt. Noi Te rugăm în Numele lui Isus. Amin! Puteți să luați loc.

În seara aceasta este cam cald în biserică. Noi ne apropiem de epoca cea mare a Laodiceii. În seara aceasta însă vom trece prin epoca a cincea. Prima epocă a fost Efes. Aș vrea să le recitesc pentru cei care vor să-și verifice notițele.

Prima epocă a fost cea din Efes, din 55 până în 170. Pavel a fost steaua pentru prima epocă a Bisericii. „Fapte fără dragoste” era observația negativă din partea Domnului. Răsplata era: „Pomul Vieții.”

A doua epocă, Smirna, a ținut de la 170 până în 312. Ireneu a fost trimisul pentru epoca respectivă. A fost un timp de prigoană, o Biserică prigonită. Răsplata făgăduită era: „cununa vieții.”

Epoca a treia a fost Pergam. Trimisul epocii a fost Martin. Epoca a durat de la 312 până în 606. Reproșul Domnului era: „Învățăături false, minciuni ale Satanei, punerea bazelor pentru domnia papală, unirea dintre stat și biserica nicolaită.” Răsplata pentru biruitori era: „mana ascunsă și o piatră albă.”

A patra epocă a fost Tiatira. Îngerul, trimesul pentru acea epocă respectivă a fost Columba. Epoca a durat de la 606 până în 1520. Aceasta a fost epoca înșelăciunii papale, epoca întunecoasă. Răsplata era: „stăpânirea peste neamuri și Steaua dimineții.”

În seara aceasta începem cu epoca a cincea, Sardes. Trimisul pentru epoca respectivă a fost Martin Luther, mai cunoscut învățătorilor Bibliei și laicilor din timpul nostru. Epoca aceasta a început în 1520 și s-a sfârșit în 1750. Noi o numim epoca Reformei. Reproșul Domnului pentru această epocă a fost: „Folosirea numelui lor propriu”, iar răsplata pentru rămășiță era: „de a umbla în haine albe și de a nu șterge numele lor din Cartea vieții.”

...Fie ca Domnul să binecuvânteze străduința noastră din seara aceasta.

Începem cu această epocă, citind primul verset din cap. 3. Este mesajul către Sardes, epoca reformei. Numai o rămășiță mică de credincioși mai exista.

Eu repet pentru acei ce au venit mai târziu, ca să puteți urmări. Câteodată este mai greu, dar noi vom încerca să facem un desen despre cele șapte epoci, până duminică. Fiecare biserică reprezintă o epocă. Prima reprezintă puterea de la Rusalii sau Biserica de la Rusalii. La început a fost o Biserică mare. Dar apoi a venit duhul denominațional printre ei și a încercat să domine Biserica. Această desfășurare a fost numită „faptele Nicolaiților.” Încă nu devenise învățătură. Noi am cercetat ca să aflăm ce vrea să ne spună Cuvântul prin „faptele Nicolaiților.” Pentru noi acest nume este străin, de aceea am căutat în limba greacă.

„Nico” înseamnă „a birui.” „Laiți” înseamnă „laicii” din Biserică. Faptele Nicolaiților – fapte prin care se încerca înfrângerea laicilor. Citirea și tâlcuirea Bibliei a fost rezervată episcopului sau unei mari personalități bisericesti.

Apoi constatăm că în epoca a doua, mai mult adevăr a fost împins afară. Pe de o parte avem oameni care au trăit experiența de la Rusalii, iar de cealaltă parte avem denominațiunea. În epoca a treia, Pergam, Rusaliile aproape că au fost împinse cu totul afară. Însă în denominațiune, ei au ajuns de la faptele nicolaiților la învățătura nicolaiților. Aici a avut loc unirea cu lumea. Acest grup de nicolaiți au biruit gruparea care posedă Duhul Sfânt. Fraților, ceea ce vă spun acum corespunde faptelor reale. Aceasta este conform istoriei Bisericii, a cărților despre Conciliul de la Niceea, a cărții martirilor scrisă de Fox, și conform tuturor scrierilor vechi. Eu am unele din cele mai vechi manuscrise care există.

Dacă vorbesc despre Rusalii, nu mă refer la organizația pentecostală din generația aceasta în care trăim – pentru că aceasta este la fel de vinovată ca toate celelalte – ci mă refer la Rusaliile adevărate, la adevăratul Duh al lui Dumnezeu, cu învățătura originală și binecuvântările adevărate ca la început, cu Numele original, cu totul exact așa cum a fost relatat de Biblie.

Când vom ajunge în epoca aceasta, veți vedea cât de departe ajung Rusaliile. Cei din spate, puteți vedea acest desen? Bine.

Ieri seară am trecut prin epoca cea mare din timpul lui Constantin. El, păgân fiind, a cerut creștinilor nicolași să se roage pentru el ca să câștige o luptă. Atunci el a promis că dacă va învinge se va face creștin. Înaintea luptei a avut un vis, în care a văzut înaintea lui o cruce albă pe care era scris: „Prin acest semn vei învinge” El a trezit armata și a vopsit pe scuturile lor câte o cruce albă. Acesta a fost actul de naștere al ordinului catolic „Cavalerii lui Columb.”

Din istorie veți afla că el nu s-a întors vreodată la Dumnezeu. El nu era decât un politician necinstit. Planul său era doar să-și unească împărăția și s-o întărească în felul acesta. El personal, ca păgân, se închina idolilor. Apoi a văzut că învățătura nicolașilor împinsese pe ceilalți la o parte; din cauza aceasta a aplicat el aceeași strategie ca și Balaam.

Și Isus a spus cu 300 de ani mai înainte că învățătura lui Balaam va fi introdusă în biserică. Balaam amăgise pe copiii lui Israel, îndemnându-i la curvie și să mănânce din carnea jertfită idolilor. Când ei intrau înăuntru, se închinau înaintea idolilor. Apoi ei au adus idoli în Biserica creștină, așa cum făcuse Balaam atunci. El a făcut ca Israelul curvească și să participe la marile serbări idolești.

Constantin a făcut același lucru cu strategia lui și a format o biserică. La Conciliul de la Niceea el le-a dat multe clădiri mari, care au fost folosite ca biserici. Apoi a făcut altare de marmură, împodobite cu aur și cu pietre scumpe. Deasupra a făcut ceva ca un tron și a ales drept cap de biserică pe un om numit episcop. Și ei l-au pus pe tronul acesta pe Bonifaciu al III-lea. El nu mai umbla îmbrăcat ca oamenii obișnuiți, ci purta haine lungi; l-au îmbrăcat ca pe un zeu, și l-au pus acolo numindu-l „locțiitorul”, sau „Vicarius Filii Dei”, ceea ce înseamnă „în locul Fiului lui Dumnezeu.”

Cei ce posedă înțelepciune, să-și noteze: VICARIUS FILII DEI. Socotiți valoarea numerelor și veți avea exact semnul fiarei, numărul 666, așa cum a spus Dumnezeu. Eu am fost la Roma și în Vatican, unde am văzut tripla coroană, care simbolizează jurisdicție asupra iadului, a cerului și a purgatorului. Am văzut coroana și vesta. Da fapt urma să-l întâlnesc pe papa într-o joi după-amiază la ora 15. Baronul von Blomberg aranjase audiența pentru mine. El a spus: „Frate Branham, când vei intra acolo, trebuie mai întâi să te închini pe genunchiul drept și să săruți inelul.” Eu am spus: „Atunci am terminat cu asta. Las-o baltă. Eu nu am nimic împotriva omului. Eu onorez pe fiecare după titlul său, fie el reverend, episcop, elder [bătrân – n.tr.], doctor, indiferent ce ar fi. Dar să mă închin înaintea uni om? Eu mă închin numai înaintea lui Isus Hristos. El este singurul OM înaintea căruia mă închin. Uită te rog totul. Revocă întâlnirea. Nu primesc condițiile.”

Când am ajuns acasă, am aflat că a mai fost un alt american care nu a vrut să se închine acolo: Teddy Roosevelt. El a refuzat. Vă amintiți asta din istorie? El a refuzat să-l vadă pe papă pentru că trebuia să-i sărute inelul – același lucru îl fac ei și cu un deget mare de la picior. Nu, niciodată.

Noi am văzut ieri seară că biserica a fost unită cu idei păgâne, și că în biserică au pătruns idoli păgâni. Zeul Jupiter, zeul Soare, zeita Venus și toate zeitățile au fost scoase din bisericile păgâne și înlocuite cu Pavel, Petru, fecioara Maria și ceilalți, și s-a spus: „Iată-l pe Vicarul vostru; căci Isus i-a spus lui Petru: „Îți dau cheile...”, iar Petru este un urmaș apostolic.”” Aceasta este învățătura catolică până în ziua de azi. Și ei și-au făcut idoli. Au adus astfel închinarea idolatră în așa zisul creștinism; dar nu și în creștinismul adevărat, la cei puțini care trăiseră Rusaliiile. Adevărata lucrare a lui Dumnezeu a fost Cincizecimea; a fost, este, și va fi întotdeauna. Acolo a început Biserica, la Rusalii, cu puterea de la Rusalii.

Voi întrebați: „Este adevărat frate Branham?” Vă rog să luați istoria Bisericii și urmăriți în decursul timpului până aici și vedeți că toți copiii adevărați ai lui Dumnezeu au ținut tare la binecuvântarea de la Rusalii. Ei au vorbit în limbi și tălmăceau, aveau semne și minuni, botezau în Numele lui Isus Hristos. Totul ce au avut apostolii, au avut și ei, până în ziua de azi. Acesta este și motivul pentru care i-am ales pe Pavel, Irineu, Martin, Columba, și toți acești bărbați, după ce am citit istoria. Fiecare din acei bărbați, până în epoca aceasta, au avut semne și minuni.

În epoca respectivă, Constantin a făcut lucrarea aceasta mare, așezând pe acest om ca episcop universal peste toate bisericile. El le-a dat mulți bani și altele, a promis să unească biserica și statul, lucru pe care l-a și făcut. El a permis ca biserica să dirijeze statul. El a făcut din episcop o mare personalitate. Lucrul pe care l-a făcut Constantin cu biserica, îl găsim deja în zilele lui Ilie, când Izabela a supus poporul lui Dumnezeu. Acest lucru s-a întâmplat în epoca întunecoasă. Priviți ce a mai rămas acum din Rusalii! S-au stins aproape cu totul. În acești aproape 1000 de ani – de la 606 până la 1520 – au avut loc prigoane sângeroase. Citiți numai istoria.

Catolicii vă vor spune că ei au fost biserica creștină de la început. Da, ei sunt biserica creștină denominațională. Dar creștinii adevărați au fost împinși afară, omorâți, condamnați de papi și de episcopi, într-un mod cât se poate de sângeros.

Aceste cuvinte mă vor costa viața într-o zi. Dar un lucru este sigur: eu știu unde mă duc și ceea ce sunt.

Chiar și acum mai picură sânge. Dar ceasul se apropie. După toate câte se întâmplă în această națiune, nu va mai dura mult timp. Să nu dați niciodată înapoi de la aceasta. Acesta este adevărul. Rămâneți la aceasta, chiar dacă sângele vostru se va amesteca cu sângele martirilor de atunci.

Vedeți ce s-a întâmplat atunci. Învățătura Izabelei a intrat înăuntru. Izabela era o femeie păgână. Constantin a făcut același lucru ca și Ahab care s-a căsătorit cu această femeie pentru a-și întări împărăția, aducând însă slujba idolatrică în Israel. Exact așa a făcut Constantin mai târziu. Iar experiența de la Rusalii aproape că nu mai exista.

Dar Dumnezeu l-a ridicat pe Martin Luther. Vă rog să urmăriți cum se stinge lumina aproape de tot în această epocă, dar prin Luther apare din nou, încet. Eu mi-am făcut un desen pentru lecția importantă pe care o vom avea duminică seara, dacă Domnul îngăduie.

[...] Aici este epoca întunecoasă de la 606-1520. Această biserică s-a aflat în epoca întunecoasă. Biserica de care ne vom ocupa azi este biserica luterană.

Bărbați ca Ireneu, Martin și Columba dispăruseră. Oricine poate verifica istoria autentică. Dacă ei vă spun că Patrick ar fi fost un catolic, înseamnă că ei nu știu despre ce vorbesc. Sfântul Patrick a protestat împotriva bisericii catolice, nu s-a dus niciodată la Roma și a respins categoric învățătura lor. Așa este! Mergeți numai în Irlanda de Nord și veți constata același lucru. Sfântul Patrick a fost un om al lui Dumnezeu. Dar când se spune despre el că ar fi alungat toți șerpii din Irlanda, aceasta este o legendă.

Câți dintre voi ați auzit povestea cu Wilhelm Tell, care spune că el a tras cu arbaleta într-un măr de pe capul fiului său? Aceasta este o legendă catolică. Nici un cuvânt nu este adevărat. Eu am fost acolo unde ar fi avut loc evenimentul. Acolo în Elveția scrie: „O legendă neadevărată.” Este numai o legendă, superstiții și lucruri de felul acesta. Niciodată nu a fost așa ceva. Istoria nu relatează nimic despre așa ceva.

În epoca întunecoasă s-a stins aproape tot ce era adevărat. Apoi a început epoca reformei. Asta s-a întâmplat după aproape 1000 de ani de întuneric. Biserica îl uitase pe Ireneu. El a fost un bărbat mare și evlavios. La fel au fost sute de sfinți care și-au dat viața în arena aceea. Ei și-au vărsat sângele pentru Hristos, pentru botezul în Numele lui Isus Hristos, pentru vorbirea în limbi, pentru învierea lui Isus Hristos, care Își trăia viața și prezența Sa divină în ei. Iar cei care își ziceau creștini îi prigoneau pe acești sfinți. Așa este.

Oh, este o legiune demonică a iadului. Aceștia se ridicau, înființau o formă proprie, o instituție care-și zicea „prorociță” - o tâlcuitoare divină a Cuvântului - și pretindeau că nimeni afară de ei nu cunoștea Cuvântul. Așa-și ziceau ei, însă erau niște mincinoși. Însă în același timp Dumnezeu avea acolo și pe îngerul Său cu adevărul. Adevărul se va întoarce întotdeauna la original, pentru că Dumnezeu nu-l schimbă niciodată.

Înainte de continuarea temei noastre, aș vrea ca aceste lucruri să fie ancorate în inimile voastre. Ieri am văzut că Izabela avea o fiică - era o preumbrire. Vă amintiți? În Apocalipsa 17 scrie că biserica aceasta care s-a lepădat de credință, biserica romană, are fiice. Ea era mama curvelor. Corect? Izabela avea o fiică, și ce a făcut cu ea? Vedeți voi toate aceste lucruri - preumbrirea? Izabela și-a măritat fiica ei cu Ioram, fiul lui Iosafat din Iuda.

În timpul acela Israelul era împărțit. Aici era Ierusalimul, dincolo era Iuda. Ahab era aici, și Ioram dincolo. Izabela subjugase deja Israelul. Tot Israelul practica idolatria, în afară de Ilie și grupul acela credincios. De partea cealaltă era Ioram în Iuda. Izabela și-a măritat fiica, născută din căsătoria cu Ahab, cu Ioram, fiul lui Iosafat, aducând idolatria și în Iuda, ridicând altare păgâne în Ierusalim. Biserica catolică a făcut același lucru. Ea și-a răspândit învățătura ei denominațională, și a îndepărtat Duhul Sfânt din biserică, cu ajutorul fiicelor ei (luteranii, metodiștii, baptiștii, penticostalii, etc.). Exact asta a făcut. Biblia spune că ea este o mamă a curvelor.

Acum cercetați Scriptura și istoria. Dacă găsiți altceva, atunci veniți la mine. Dar nu veți găsi altceva.

Denominațiunile acestea sunt lucrurile otrăvitoare pe care le avem în protestantism, care încearcă să facă în așa fel încât omul să guverneze Biserica - o icoană asemănătoare celui care șade pe tron. Ei pun ca și cap un episcop, sau președinți de district, ca la penticostali. Ei spun: „Ia să vedem, ce fel de învățătură are el? O, el botează în Numele lui Isus Hristos? Atunci nu poate veni aici. Nu, frate!” Voi respingeți. Toți ceilalți trebuie să facă la fel. Ei vă spun: „Nici unul din voi să nu meargă la adunările lui. Refuzați învățătura lui! Nu mergeți, indiferent cât sunteți de bolnavi; rămâneți departe, indiferent ce face Dumnezeu acolo. Dacă nu vezi prin ochelarii noștri, atunci tu nu vezi de loc.” O icoană a fiarei. Icoana a primit viață, încât a început să vorbească. Așa este. Dacă credeți că ei nu pot vorbi, atunci puneți-vă odată de-a latul și veți vedea în ce greutateți ajungeți.

Eu îmi amintesc cum am ajuns odată într-o încurcătură a denominațiilor la Tulsa, Oklahoma. Într-o zi stăteam într-o clădire și am avut o vedenie. Am văzut o pisicuță drăguță pe o pernă de mătase. Eu m-am dus acolo, deși mă cam tem de pisici, și am mângâiat-o din față înspre spate. Ea torcea. Voi știți cum torc pisicile. Eu o mângâiam și am zis: „Pisicuță mică și frumoasă.” Iar ea torcea liniștită. M-am uitat pe spatele pernei și acolo era scris: „Pisicuță pentecostală.” Eu m-am gândit: „Nu este ceva straniu? Aceasta trebuie să fie o vedenie.” Ceva mi-a spus: „Atâta timp cât o mângâi în felul acesta, totul este în ordine. Dacă vrei să-i vezi adevărata față, atunci mângâi-o invers.” Când am mângâiat-o invers, și-a holbat ochii verzi la mine, s-a ridicat ca un monstru și m-a scuipat cât a putut de tare. Mângâiați-o numai puțin invers. Spuneți-le că botezul lor „în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt” este de la Satana și de la biserica catolică – și fiți atenți ce se întâmplă atunci cu ei. Se va stârni un adevărat scandal.

Când m-am întors am spus fratelui Gene și fratelui Leo: „Am avut cu siguranță o vedenie despre organizațiile pentecostale.”

Acum să revenim la epoca Sardes. Sardes a fost o biserică moartă, pentru că a fost omorâtă deja în timpul acela. Numai puțină viață mai rămăsese, așa cum vom vedea imediat. Epoca aceasta a durat de la 1520 până la 1750. Steaua din mâna Lui era îngerul sau mesagerul epocii respective. S-a înțeles bine lucrul acesta?

Noi am încheiat cu Conciliul de la Niceea. Ei au murit deja acolo, pentru că biserica și statul s-au unit acolo și au venit la putere. Își aduce cineva aminte, din lecția din seara trecută, ce credeau mulți dintre oamenii aceia? Ei credeau că a început împărăția de o mie de ani. Împărăția de o mie de ani fără venirea lui Hristos. Istoria mărturisește că deja în zilele acelea s-au ridicat hristoși mincinoși. Ei credeau chiar că papa ar fi Isus și l-au numit „vicar” - „Locțiitorul Fiului lui Dumnezeu.” El stătea acolo ca un zeu sfânt!

Lăsați-mă să vă spun ceva! În Biblie este scris că înainte de venirea lui Isus Hristos se vor ridica prooroci mincinoși și hristoși mincinoși. Așa este. Să pătrundă în inima voastră următorul lucru: Isus nu-Și va pune picioarele pe pământ decât după răpirea Bisericii. Țineți minte acest lucru, pentru că se vor ridica hristoși mincinoși. Dar Isus nu va fi aici pe pământ. Trâmbița va răsună și noi Îl vom întâmpina în văzduh. Arătarea lui Isus Hristos este revenirea Sa. Biserica dintre neamuri Îl va întâmpina în văzduh. Nu așa spune Scriptura? Noi Îl întâmpinăm în văzduh și apoi mergem sus. Isus nu-Și pune picioarele pe pământ decât după ce Biserica va fi răpită și dusă acasă, după ce se va încheia în cer ospățul nunții Mielului. Și după aceea El se va descoperi rămășiței evreilor.

După Conciliul de la Niceea, biserica a stat aproape 1000 de ani sub domnia papală. Toți acei ce nu era de acord cu ei, erau omorâți. [*Prin Edictul de la Tesalonic din 28 februarie anul 385, s-a stabilit ca cei ce nu fac parte din biserica catolică și nu cred în sfânta treime să fie declarați eretici și omorâți, iar locurile lor de adunare să fie dărâmate – n.tr.*]. Dacă nu te închinai sub învățătura lor, erai omorât, așa cum a făcut Izabela cu Israelul. Duhul Sfânt se retrăsese aproape de tot și mai era doar cu vreo câțiva în epoca respectivă, ca atunci cu Ilie și cu rămășița Israelului, care nu-și plecaseră genunchii înaintea lui Baal. Dacă vreți să vă citească, este 1 Împărați 19 când Ilie a stat la gura peșterii și a spus: „*au ucis cu sabia pe proorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața!*” Dar Dumnezeu îi spune: „Eu mai am șapte mii în Israel care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal...”

Acum începem cu Sardes. Cuvântul „Sardes”, înseamnă „*cei scăpați*”. Noi vom numi epoca aceasta, epoca Reformei. Acest cuvânt i se potrivește cel mai bine. Cei care au făcut reforma erau cei ce ieșiseră afară și scăpaseră.

Să începem cu vers. 1 Apoc. 3:1: „*Îngerului Bisericii din Sardes, scrie-i: „Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: „Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort.”*”

Acesta este salutul. Cele șapte duhuri sunt... Cele șapte duhuri și cele șapte stele... Duhurile erau îngerii care au mers la acele stele care erau mesageri: „*Șapte Duhuri*” – Duhul Sfânt a uns de șapte ori în timpuri diferite câte un mesager, care a fost o stea în vremea lui. Duhul este veșnic. Steaua are scopul de a reflecta lumina în întunericul acestor epoci ale bisericii. Duhul era Cel ce a venit la stea, la înger (mesager), iar lumina Duhului Sfânt a fost reflectată prin stea în epoca respectivă.

Poate vă întrebați cine sunt cele șapte Duhuri. Cei șapte mesageri ai celor șapte epoci ale Bisericii. Înțelegeți? În timpul când steaua a apărut, Duhul Sfânt s-a coborât și a uns steaua și a păstrat-o în același mod ca și pe prima stea.

Dați-mi voie să vă dovedesc acest lucru. Să nu uitați: și Satana este numit stea, „*fiul zorilor*”. Observați acum ce a spus apostolul Pavel. Credeți voi că el a fost steaua Bisericii Efes? Dacă vreți să știți dacă este adevărat sau nu, atunci ascultați ce spune el în Galateni 1:8, și ce spune el în Fapte 20 despre timpul

în care vor veni lupi în turmă. Galateni 1:8: „*Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!*” Voi știți că era pe cale să vină bărbatul acesta, care părea ca un înger, un mare vicar. Indiferent cine ar fi el, spune apostolul Pavel, dacă ar veni un înger sau altcineva și ar învăța evanghelia într-un fel diferit de Pavel și de apostoli, acela să fie blestemat. Este așa?

Pavel a fost acela care a poruncit ca aceia care nu erau botezați în Numele lui Isus Hristos, să fie botezați din nou, ca să primească Duhul Sfânt - conform Fapte 19:5. El era de asemenea acela care punea mâinile peste oameni și ei primeau daruri, și a rânduit totul în Biserică în ceea ce privește minunile, vindecarea divină, vorbiri în limbi noi și tălmăcirea lor. Este așa? Voi puteți citi în 1 Corinteni 12 și veți vedea că așa este. Dumnezeu a pus darurile acestea mari în Biserică; iar Pavel le-a rânduit, pentru ca acestea să fie folosite spre slava lui Dumnezeu. Apostolul Pavel a spus aceasta. De aceea, dacă cineva, indiferent din ce denominație face parte, încearcă să vă spună că s-ar fi sfârșit zilele vorbirii în limbi, ale tălmăcirilor, ale vindecării divine și ale minunilor, și acceptul din partea lui Dumnezeu prin botezul Duhului Sfânt, acela să fie blestemat. Căci același Duh care a fost peste apostolul Pavel, a venit și în epoca următoare, și în cea care a urmat, și tot așa până la sfârșit. Este același Duh, Duhul Sfânt. Credeți aceasta?

Dacă observați, lucrul acesta este scris aici. Scriitorul știa. Uitați-vă: „șapte Duhuri”. Este scris cu literă mare. Este vorba despre Duhul Sfânt. Există numai un singur Duh Sfânt. Același Duh Sfânt vine de șapte ori în timpul celor șapte epoci și aduce aceeași lumină. Înțelegeți acum? Șapte epoci, de șapte ori Duhul Sfânt aduce același mesaj. Blestemul a fost pronunțat pentru oricine schimbă mesajul acesta. Vedeți, totul corespunde cu întreaga descoperire. EL a spus în Apocalipsa 22:19: „*Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.*” Aici este cuprins totul. Voi nu puteți să vă strecurați pe lângă sau să treceți peste asta. Așa a vorbit Dumnezeu; așa a vorbit Duhul; asta este ceea ce au spus Bisericile. Dacă veți încerca să aduceți o altă învățătură decât aceea pe care a adus-o Pavel, este ceva greșit. Biblia este corectă. Isus a spus: „...*partea lui va fi luată din cartea vieții.*” Voi întrebați: „Ce parte din cartea vieții?” Există mulți oameni ale căror nume sunt scrise în cartea vieții, dar care totuși vor da greș. Voi știți lucrul acesta, nu-i așa? Vă amintiți învățătura de acum câteva seri? Ați înțeles-o? Noi vom tece încă o dată prin tema aceasta. Eu simt că tema nu este încă suficient de clară pentru toți.

Iuda Iscarioteanul a fost fiul Satanei; el era un drac descoperit în trup. Așa spune Biblia. Biblia spune că el a fost născut ca fiul pierzării. Fiți atenți vă rog, un moment! Isus era atârnat pe cruce. La dreapta și la stânga Lui se aflau doi tâlhari. Isus era Fiul lui Dumnezeu. Unii oameni văd numai trei cruci, dar în realitate erau patru. Ce este o cruce? Este un lemn. Biblia spune: „*Blestemat este cel ce este atârnat pe lemn.*” El a fost făcut blestem pentru noi și a fost atârnat pe un lemn. Era lemnul unui copac tăiat. Este corect?

La poala dealului stătea altcineva – Iuda, care se spânzurase de un pom. Corect? Uitați-vă. Aici este Fiul lui Dumnezeu, venit din cer, întorcându-se în cer și luând cu El pe păcătosul care se pocăise. Acolo în vale era fiul pierzării, venit din iad și întorcându-se în iad, luând cu sine pe păcătosul care nu se pocăise. Vedeți, păcătosul nepocăit a zis: „*Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine însuși, și mântuiește-ne și pe noi!*”

Celălalt a zis: „*Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași osândă? Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre; dar omul acesta n-a făcut nici un rău. Și a zis lui Isus: Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!*” O, cine era acesta? Eu am vorbit puțin despre aceasta. Acolo era unul care este un Abel al lui Dumnezeu, iar celălalt un Cain al lui Satan. Așa cum l-a ucis Cain pe Abel la altar, așa l-a ucis Iuda pe Isus la altar. Așa este. Fumul s-a urcat atunci din Eden și se trage până aici. O, ce minunat! Oh, este minunat, acest vechi drum binecuvântat este plin de slavă.

Acum, vedem aici că El spune îngerului Bisericii Sardes: „*Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu...*” Câți știu că Dumnezeu este Duh? Așa este. Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt sunt una și aceeași persoană, pentru că Maria a rămas însărcinată de la Duhul Sfânt. Dar Dumnezeu S-a folosit de Duhul Său Cel Sfânt de șapte ori în cele șapte epoci ale Bisericii, pentru a ne aduce lumina Evangheliei. Ați înțeles? Voi ziceți: „Dumnezeu nu face așa ceva!” Ba da, frate. Uitați-vă: Duhul lui Ilie a venit în dublă măsură peste Elisei, după ce Ilie a plecat. Elisei s-a îmbolnăvit și a murit. Atunci același Duh a venit peste Ioan Botezătorul. Duhul l-a făcut să se comporte ca Ilie: el a trăit în pustie, etc. Corect? Și s-a prezis că aceeași lucrare se va repeta în zilele de pe urmă. Vedeți? Dumnezeu se folosește de același Duh până la sfârșit.

Iar când Isus a fost uns cu Duhul Sfânt, a umblat și a făcut bine. Este adevărat? Și același Duh, care a fost peste Isus, de Rusalii s-a întors peste Biserică și a trecut apoi în epoca următoare, în cealaltă, și tot așa.

Ce este? Același Duh Sfânt! O, nu vedeți? Dumnezeu deasupra noastră ca Tată, Dumnezeu cu noi în Fiul, Dumnezeu în noi prin Duhul Sfânt. Sunt trei slujbe (sau descoperiri – n.tr.) , dar nu trei dumnezei. Cele trei titluri, Tată, Fiu și Duh Sfânt aparțin unui singur Nume – ISUS HRISTOS.

Fiți atenți, în timp ce vom merge mai departe. Cel ce ține „cele șapte Duhuri...” Cu alte cuvinte „Cel ce ține pe mesagerii” care vor fi unși cu Duhul Sfânt cu care a fost uns apostolul Pavel, și toți ceilalți care sunt în mâna Sa dreaptă. Ei își primesc puterea și lumina din mâna Lui dreaptă.

El S-a înălțat în slavă. Atunci când Ștefan a fost ucis cu pietre, el a zis: „văd cerurile deschise, și pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu.” Asta nu înseamnă că Dumnezeu are o mână mare și dreaptă, la dreapta căreia șade Isus – ci mâna dreaptă înseamnă putere și autoritate. Trupul acela pe care l-a creat Dumnezeu, și despre care a zis: „*căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților, și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea*” EL L-a înviat și L-a așezat în locul Duhului pe altar. Fiți atenți! El a fost văzut stând pe altar, și a avut cartea în mână, și nimeni nu era vrednic pe pământ sau sub pământ s-o deschidă. Dar un Miel jertfit înainte de întemeierea lumii, înainte ca lucrarea de răscumpărare să fi început, a venit și a luat cartea din mâna Celui ce ședea pe tron, și S-a așezat El însuși. Amin. Asta este. Aceasta este Scriptura. Este minunat. Înțelegeți? „*Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.*” Cu alte cuvinte: „În trupul Meu locuiește Duhul Sfânt. Eu am biruit toate lucrurile din lume, toate ispitele, prin Duhul.” Și în El locuia trupește plinătatea Dumnezeirii. „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”, a spus El. Toată puterea! Atunci Dumnezeu ar fi rămas fără putere, dacă El ar fi o altă persoană. Pentru că Isus a spus după învierea Sa: „*Mie Mi-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ.*” Și Isus va veni din cer cu zecile de mii de sfinți, și Biblia spune că cerurile au fost goale timp de o jumătate de ceas [*Când a rupt Mielul pecetea a șaptea, s-a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas. – n.tr*]. Atunci unde este Dumnezeul cel mare? Vedeți, El este în Hristos. Desigur!

Dacă noi biruim prin Duhul Sfânt ca și El, vom domni și noi peste pământul întreg, când El se va urca pe tronul lui David, așa cum a făcut-o El acolo, în putere și autoritate. „Pământul suspină și așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu.” Pentru că la urma urmei Dumnezeu a vrut ca omul să domnească pe pământ, nu El. Haideți să observăm lucrul acesta. Așa este. Cine este dumnezeul pământului? Omul. Acesta este domeniul lui de domnie. Pe pământ totul este supus omului. Prin păcat el a căzut. Prin puterea de răscumpărare a lui Hristos, el a fost adus înapoi, căci pământul aparține omului, lui i-a fost dat, și omul stăpâna totul. Și toată firea (natura) suspină și așteaptă timpul când fiii lui Dumnezeu vor fi descoperiți. Oh... Descoperirea fiilor lui Dumnezeu! Mai bine ne-am oprit chiar acum cu tema aceasta, ca să nu deviem de la subiect.

Dar trimișii sunt în dreapta Sa și așteaptă. Oriunde îi trimite El, ei vor spune același lucru. Pentru că același Duh Sfânt, care era în Hristos, este în ei. Înaintea plecării, El a spus: „*Peste puțin timp lumea („kosmos-ul” – cuvântul grecesc care înseamnă „ordinea lumii”; nu pământul, ci lumea, sistemul lumesc nu-L va mai vedea) nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.*” „Denominațiunile și tot ce există, nu Mă vor mai vedea, dar voi, (Biserica, credincioșii), Mă veți vedea, pentru că Eu („Eu” este pronume personal) voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul lumii. „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*” Atunci dacă Duhul Sfânt al lui Hristos a fost Acela care s-a coborât de Rusalii și a făcut lucrările acelea, acest Duhul Sfânt al lui Hristos este în fiecare epocă până la sfârșitul lumii. Același Duh Sfânt care l-a umplut pe Pavel și a făcut lucrări prin el, l-a umplut și pe Ireneu, și pe Martin și pe toți ceilalți. Și El vă umple și pe voi, și pe mine, și este o binecuvântare de la Rusalii, de la o epocă a Bisericii la cealaltă: Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, totul, Rădăcina și Vlăstarul lui David, Luceafărul de dimineață, Trandafirul din Saron, și tot ce mai este El: Tată, Fiu și Duh Sfânt, Cel ce era, este și care vine, Cel dintâi și Cel de pe urmă, totul în toți. Acest lucru mă face să cânt o cântare:

„*Oh, cine ziceți voi că sunt Eu, (a spus Isus) de unde ziceți voi că vin Eu,
Îl cunoașteți pe Tatăl Meu, sau știți care este Numele Lui?
El a spus: Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul,
EU SUNT a creat totul, și se numește Isus.
EU SUNT i-a vorbit lui Moise într-un rug care ardea,
EU SUNT Dumnezeul lui Avraam, Steaua strălucitoare de dimineață.
EU SUNT Trandafirul din Saron, și de unde ziceți voi că am venit Eu?”*

Orice familie din ceruri și de pe pământ își trage numele de la Numele Celui binecuvântat, umplut cu Duhul Sfânt, numit prin Duhul Sfânt, vestit prin Duhul Sfânt, născut (zămislit - n.tr.) de la Duhul Sfânt – Isus Hristos. Așa este.

Tot ce este în cer și pe pământ, orice genunchi se va pleca în Numele acesta. Și nu a fost dat oamenilor sub ceruri nici un alt nume prin care ei trebuie să fie mântuiți (nu că s-ar putea, sau ar trebui ci trebuie să fie mântuiți prin acest Nume). O, îmi place acest lucru.

Acum recunoașteți că există o Biserică de la Rusalii în care vor fi putere, semne și minuni până la sfârșit? În Evul Mediu ei aproape că au fost înăbușiți de tot. Să citim acum acest al doilea verset: „*Știu faptele tale: că îți merge numele că trăiești, dar ești mort.*” Deschideți la cealaltă biserică și veți vedea că acolo s-a spus: „...nu ai tăgăduit Numele Meu...” În Biserica Sardes însă spune: „Tu ai un nume...” Fiți atenți! Această Biserică de la Rusalii și cele ce au urmat, au ținut tare la Numele Său. Apoi Biserica a trecut prin epocile întunecoase, și nu se mai pomenește nimic de El. După ce ei au revenit din nou la viață, adică cei scăpați, care au fost scoși prin Luther, se spune: „Îți merge numele că trăiești dar ești mort.”

Ce fel de nume au folosit ei după ce au încetat să folosească Numele lui Isus? „Tată, Fiu, Duh Sfânt.” Această practică nu are nici o bază biblică! Este o teologie moartă. Spuneți-mi: „Tată” este un nume? Câți tați sunt aici? Ridicați mâinile voastre! Pe care din voi vă cheamă „tată”? Câți fii? Câți oameni? Aceasta este denumirea a ceea ce sunteți. Duhul Sfânt nu este un nume, ci un titlu. Tată, Fiu, Duh Sfânt sunt titluri. Vedeți, lucrul acesta nu are nici un fundament, la fel ca și „Fiul veșnic”. Nu există așa ceva ca un „Fiu veșnic”. Un fiu este născut și are un început. Veșnicia nu a început niciodată.

Cum am spus ieri seară, nu există un „iad veșnic”. De unde ați luat noțiunea de „iad veșnic”? Dacă ar fi așa, atunci iadul ar fi existat dintotdeauna. Biblia spune că acesta a fost făcut pentru Diavol și îngerii lui. Dacă va fi întotdeauna un iad, atunci a existat dintotdeauna. Dacă iadul ar fi veșnic, atunci ar fi trebuit să existe cu Dumnezeu atunci când El era Elah, Elohim, când încă nu exista nimic. Însă iadul a fost creat pentru Satana și pentru îngerii săi, și toți cei răi vor fi aruncați acolo. Exact așa este. Ei vor fi pedepsiți poate o sută de milioane de ani pentru ceea ce au făcut. Dar va veni o vreme când vor avea parte de moartea a doua. Nu va mai rămâne nimic din ei. Tot ceea ce a avut un început are și un sfârșit. Când noi primim viața veșnică, primim o parte din lumina aceea cosmică, ce a existat înainte de fi fost vreo moleculă. Lumina aceea a lui Dumnezeu intră în inima noastră și ne luminează ca să-L vedem pe Isus. Biblia spune că noi nu vedem toate lucrurile, dar Îl vedem pe Isus.

El a spus: „Eu sunt Cel ce are cele șapte Duhuri trimise celor șapte biserici. Știu toate faptele tale, că îți merge numele că trăiești, dar ești mort.” A cui epocă a fost aceasta? A lui Martin Luther, epoca luterană. Ei au fost osândiți de la început. Ei nici măcar nu au avut un început. Erau morți de la început. Ei nu trebuiau să moară; erau morți de la început. Înțelegeți? Ei au fost doar smulși afară.

Observați acum. Să citim versetul următor. „*Veghează, și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu.*” El îi vorbește acum lui Luther. Toți suntem de acord că epoca aceasta a fost cea luterană, epoca reformei. Ce a spus El? „...*îți merge numele că trăiești, dar ești mort.*”

Ce au făcut ei? Ei s-au întors din nou la denomi-națiune. Oala nu poate învinui cazanul că ar fi negru. Să nu spuneți catolicilor că sunt falși, pentru că voi v-ați întors înapoi la aceleași lucruri, folosiți aceleași crezuri și aceleași nume. Luther a preluat mult din catehismul bisericii catolice și i-a dat o denumire proprie. Vedeți - „Îți merge numele că trăiești...și țineți tot la falsul care a apărut din această mie de ani de moarte. Tu ai un nume.”

Dovada o găsim în celelalte epoci unde scrie: „Tu ai păzit Numele Meu.” În epoca aceasta ei L-au pierdut. Ei au venit cu un alt nume și cu pretenția că ar trăi, deși ei erau morți. O, voi metodiști, baptiști, prezbiterieni, luterani, și pentecostali, pocăiți-vă și lăsați-vă botezați în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre! Ieșiți afară din vechile crezuri moarte, care aparțin bisericii catolice, care va fi înghițită împreună cu fiicele ei.

Nimeni nu poate dovedi că Tată, Fiu și Duh Sfânt nu ar fi titluri. Ei numesc acest întreg „sfânta treime”. Trinitate? Eu aș dori să-mi arate cineva cuvântul „trinitate” în Biblie – atunci să veniți și să-mi spuneți. Cuvântul acesta nici măcar nu se găsește în Biblie. Așa ceva nu există

„...*întărește ce rămâne, care e pe moarte...*” „Țineți bine la ceea ce aveți! Prin Luther ați fost scoși afară. Țineți bine de aceasta, pentru că e pe moarte. Ei vă vor împinge din nou înapoi. E pe moarte.”

„...*pentru că nu am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu.*” Nu este acesta un lucru minunat? O, ce-mi place aceasta! Nu erau desăvârșiți! De ce? Ei au fost doar neprihăniți. Luther a predicat numai neprihănirea. Voi trebuie să fiți sfințiți și apoi umpluți cu Duhul Sfânt. Atunci nu-ți mai

aparții ție, ci ești desăvârșit prin Duhul Sfânt care locuiește în tine. Nu creștinii sunt desăvârșiți, ci Duhul Sfânt în ei. Așa cum am spus: „Nu este vorba de muntele sfânt, ci de Dumnezeu cel Sfânt de pe munte. Nu biserica sfântă, nu poporul sfânt, ci Duhul Sfânt în Biserică și în popor.” Duhul Sfânt este partea sfântă.

„...pentru că nu am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului Meu.” Ei nu ajunseseră încă la desăvârșire. Noi vedem că au trăit abia neprihănirea. Neprihănirea în timpul lui Luther, apoi urmează sfințirea și pe urmă primirea Duhului Sfânt. Aceste trei elemente care au lucrat în timpul celor trei epoci sunt necesare pentru o naștere deplină. Ei au fost doar zămisliti, ca sămânța aceea mică în pântecele mamei. Eu aș vrea să vă întreb ceva. Care este primul lucru care are loc la o naștere naturală? Apa. Ce urmează? Sânge. Corect? După aceea? Duh. Ce a ieșit din trupul lui Hristos când a murit? Ei l-au străpuns coasta, din care a ieșit apă și sânge. El a spus: „În mâinile tale îmi încredințez duhul Meu.” Apă, sânge, duh. Fiindcă că suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos (Romani 5:1) – neprihănire. Sfințire, Evrei 13:12 citim: „De aceea și Isus ca să sfințească norodul cu însuși sângele Lui, a pățimit dincolo de poartă.” În Luca 24:49 Domnul Isus spune: „...dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus”... „Și-Mi veți fi martori în Ierusalim, Samaria, Iudeea...” Nu dacă devii episcop sau diacon, nu dacă devii pastor sau papă, ci după ce Duhul Sfânt vine peste tine, atunci vei fi martorul Lui. Dacă ești numai diacon sau păstor sau papă, vei mărturisi despre un crez. Dar dacă Duhul Sfânt vine peste voi, atunci veți mărturisi despre El. Și veți face și voi lucrările pe care le-a făcut El, pentru că viața Lui este în voi. Oh, oh. Îmi place lucrul acesta. Desigur. O, fraților, eu mă simt așa de bine și cred că am ceva mai mult decât voi de acolo.

„Întărește ce rămâne, care e pe moarte...”

În versetul 3 din Apocalipsa, capitolul 3, scrie: „Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Ține, și pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț, și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.” „Țineți tare la neprihănirea primită.” Să nu lăsați ca oamenii să vă fure ceea ce ați auzit și ați primit. Ei citeau aceeași Biblie pe care o citim și noi. Însă nu au primit totul, pentru că nu le-a fost descoperit. Nici nu era pentru epoca lor. Din cauza aceasta ei vor apare la înviere. Ei au umblat atunci în lumina pe care au avut-o și vor apare la înviere.

Eu am auzit mulți pentecostali, oameni care predică botezul, zicând: „Cei din timpul lui Luther nu vor apare la înviere.” Ba da. Eu îmi aduc aminte de o mică întâmplare cu Dr. Aegery, care m-a întrebat: „Ce suntem noi?” După cum știți, ei au acolo în Minneapolis acel mare seminar luteran. El a întrebat: „De fapt ce avem noi, luteranii?” Eu am răspuns: „Eu cred că voi aveți pe Hristos.” Și el a răspuns: „Noi dorim să primim Duhul pe Sfânt. Crezi tu că noi îl avem?” Eu am răspuns: „Într-o oarecare măsură. Voi credeți înspre Duhul Sfânt.” El a întrebat: „Ce vrei să spui prin aceasta?”

Acolo la seminarul acela ei au mii de hectare de pământ, pe care le lucrează studenții care nu-și pot plăti studiul. Ei mi-au dat o masă în seminarul lor. Acolo sunt oameni cumsecade. Dr. Aegery stătea acolo, iar fratele Jack Moore s-a așezat lângă mine, pentru ca atunci când ei vor folosi cuvinte elevate al căror înțeles eu nu-l știu, el să mi le explice. Eu urma să-l ating cu pantoful când nu înțelegeam ceva. După ce m-am așezat lângă mine, el a spus: „Noi vrem să aflăm ceva aici. Noi flămânzim după Dumnezeu. Noi am citit o carte pentecostală despre darurile Duhului Sfânt. Am mers cu avionul, cu un grup de frați, în California, ca să vorbim cu scriitorul cărții.” Eu îl cunosc pe acesta. Dr. Aegery a spus mai departe: „Noi am vrut să vedem unele din acele daruri în acțiune.” Scriitorul cărții însă le-a spus: „Eu nu posed nici unul din ele. Eu doar am scris despre aceste daruri.” Apoi Aegery a spus: „După ce ne-am întors și am văzut asta aici, am devenit flămânzi după Dumnezeu.” Eu am vrut să intru pe terenul lui, și am spus: „Un om a mers să semene sămânță. Mai întâi el a arat câmpul. A scos toate rădăcinile și a semănat porumb. În fiecare dimineață el se ducea la ușă și se uita afară ca să vadă dacă a răsărit porumbul. Într-o dimineață au ieșit două frunzulițe. „O, a spus el, slavă lui Dumnezeu pentru câmpul meu cu porumb.” Avea el un câmp cu porumb?”” Dr. Aegery a spus: „Într-o oarecare măsură.” Eu am spus: „Da, dar încă nu era dezvoltat! Asta erați voi, luteranii în timpul reformei, când au apărut cele două frunze. Apoi porumbul a crescut.” Eu nu i-am spus nimic despre căderea lor. Vedeți, eu l-am lăsat să știe că porumbul a crescut.

Apoi i-am spus: „După un timp oarecare a apărut mătasea porumbului. Aceasta s-a uitat în jos la aceste frunze și a spus: „Ah-ha-ha, voi nu aveți nimic, voi vechi luterani formalști! Noi suntem cei prin care este adus Cuvântul acum – timpul cel mare al misiunii.” A suflat vântul iar mătasea aceea a căzut. Aceasta este sfințirea care a venit prin Wesley.” Înțelegeți? Aceea a fost cea mai mare epocă misionară pe care am avut-o vreodată: biserica metodistă din vremea lui Wesley, care întrece chiar și epoca aceasta. Epoca bisericii metodiste a fost o epocă de misiune. Chiar și natura mărturisește despre cele trei trepte. Dumnezeu a rânduit totul astfel de la început. Chiar dacă nu ați avea Biblia, ați putea să vă dați seama din natură în ce timp trăiți.

Mai târziu mătasea a căzut și ce a răsărit? Știuletele; în acesta sunt boabele. Acela era gruparea penticostală. Gruparea penticostală este în aceeași stare ca și gruparea care a apărut atunci. Mai întâi au fost cele două frunzulițe ale porumbului – Luther. Apoi mătasea – Wesley, până când s-a ajuns apoi la boabele de porumb din știulete – așa cum a fost la început. Ce a fost aici? Penticostalii au spus: „Voi, metodiștii și luteranii nu sunteți de nici un folos...” Dar la urma urmei, tocmai viața care a fost în acele frunzulițe a ajutat la formarea mătăsii. Iar viața din mătase a format porumbul. Vedeți voi, totul este în programul lui Dumnezeu. Ei au avut pe Duhul Sfânt în parte. Așa a fost cu Wesley în timpul sfințirii. Dar astăzi a fost adusă înapoi vorbirea în limbi și restituirea de la început. Este același Duh Sfânt, cel autentic. Amin. Da.

Bine. „Țineți tare de ceea ce ați auzit, ca să nu moară.” În vers. 4 citim: „*Totuși ai în Sardes câteva nume, care nu și-au mânjit hainele. Ei vor umbla împreună cu Mine, îmbrăcați în alb, fiindcă sunt vrednici.*” „Să nu faceți o denotațiune din aceasta. Nu trebuie să se întâmple așa ceva.” Am citit versetul greșit? Nu, este corect. „În Sardes unii nu și-au mânjit hainele.” Au fost unii dintre ei care nu s-au plecat în fața aceluiași lucru, și s-au păstrat curați și fără pată. Ei au pornit pe calea cea veche, care începuse la Rusalii, cei umpluți cu Duhul.

În timpul lui Luther au început deja mulți cu denotațiunea. Ce au făcut ei? S-au întors înapoi, așa cum spune Biblia, și au lucrat ca mama lor. Ei s-au întors înapoi și au început să-și facă denotațiunile lor. Dar câțiva s-au distanțat de aceste lucruri, și au stat de partea lui Dumnezeu. El a spus: „Câțiva dintre ei sunt vrednici să umble înaintea Mea, îmbrăcați în alb.” Nu formați o confesiune. Nu luați învățătura nicolaită. Nu începeți propria voastră confesiune ci rămâneți liberi în Dumnezeu. Lăsați-vă călăuziți de Duhul Sfânt și înaintați.

Rămăseseră câțiva din ei.

În vers. 5 citim: „*Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.*”

„Câteva nume”, rămăsese o mică rămășiță care nu a fost biruită de învățătura catolică.

Acum să vorbim despre reforma lui Luther. Eu am lăsat de-o parte trecutul lui Luther, ca să pot să aduc aceste lucruri. Următorul verset spune: „*Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii Duhul.*” Dumnezeu a încercat să-i avertizeze să rămână departe de nicolaism, să stea departe de acele lucruri, și să-și păstreze hainele nepătate de lucrurile lumii, să rămână liberi în El și El îi va călăuzi. Acesta este începutul.

Prin „*reformă*” mă refer de fapt la cei scăpați din Biserica Sardes. Înțelegeți ce vreau să spun? Cei scăpați de lucrul acela îngrozitor... Măine seară vom relua aceasta, până vom ajunge în epoca penticostală și o vom arăta mai clar. Noi vom vorbi despre acesta, despre cum au scăpat ei. Trebuie s-o reluăm iarăși, ca s-o aducem în legătură. Dacă nu se întâmplă astfel, oamenii nu o vor vedea. Trebuie prezentat totul cu hotărâre. Lucrurile trebuie prezentate exact așa cum o spune Biblia aici. Înțelegeți? Bine.

Aici El vorbește despre cei scăpați, gruparea cea mică, care trăia prin neprihănire. Uitați-vă! Ei au ieșit afară și au văzut lumina. Luther se îndreptase spre ceea ce este drept. Luther personal n-a făcut nici o organizație. Dar după moartea lui, cei ce au venit după el, au făcut o organizație. Wesley nu a format niciodată vreă organizație. Cei ce au venit după el au făcut-o. Vechii inițiatori ai mișcării penticostale nu au făcut nici o organizație. Organizația a fost făcută de grupul care a venit după ei. Aceștia sunt cei care formează organizația. Adevăratul înger al luminii nu va face niciodată o organizație. Voi veți vedea ce se va întâmpla la sfârșitul acestei epoci penticostale, cu organizația lor. Duhul Sfânt ne-o va descoperi.

El a spus: „Voi aveți puțină lumină, doar puțină. Este pe cale să se stingă. Aceasta se stinge. Este numai neprihănire. Ei vă pot purta încoace și-ncolo. Voi încă nu aveți viață, pentru că folosiți un nume greșit. Dar cel puțin ați fost scoși [*smulși – n.tr.*] afară. Ați scăpat de biserica romano-catolică. Voi ați scăpat de toată dogma aceea și ați ajuns cel puțin până aici.” Acum, voi citiți aceeași Biblie. El nu i-a condamnat pentru ceea ce posedau: „Țineți tare la ceea ce aveți, până voi veni.”

Epoca Sardes a început circa în anul 1520, atunci când biserica universală de la Roma avea toată puterea în mâinile ei. Ziua hotărâtoare a fost ziua de 31 octombrie 1570, când Martin Luther a bătut în cuie pe ușa bisericii din Wittenberg, Germania, cele 95 de teze ale sale. Începând cu data respectivă a început reforma. Ați reținut datele? O mai spun odată ca să fiți siguri: 31 octombrie 1570, când Martin Luther a bătut în cuie cele 95 de teze ale sale, pe ușa bisericii din Wittenberg, Germania. De atunci a început Reforma. Focul a început să se întindă. Luther a protestat împotriva bisericii catolice și a stat cu penița în mână și a zis în legătură cu cina: „Acesta să fie trupul sfânt al Domnului? Este numai pâine și vin.” Și el a aruncat-o pe jos.

El a protestat împotriva bisericii catolice. Apoi un grup mic a ieșit afară. Totul era în mișcare. Însă a fost mai mult o luptă pentru puterea politică decât pentru adevărata biserică, pentru adevăratele standarde

creștine. Ei au luptat numai pentru dreptul politic de a ieși din biserică pentru a forma altă biserică. Ei nu au reformat cu scopul ca după ieșirea din biserica Catolică să aducă înapoi în Biserică pe Duhul Sfânt, și să readucă puterea în Biserică, pentru că ei o tăgăduiau. Vedeti, ei au avut doar conflicte politice. De aceea li se potrivește: „...îți merge numele că trăiești, dar ești mort.” Cu alte cuvinte el doar a scos afară denomiinațiunea Protestantă. Atât! El a scos afară o curvă dintr-o altă curvă. Exact asta s-a întâmplat. El a scos-o pe Atalia din Izabela.

Oricine a citit despre Reformă știe că el a distrus câteva dintre vechile ritualuri și ceremonii, dar nu a adus pe Duhul Sfânt în Biserică, așa cum a fost la început. A fost mai mult o luptă politică decât una duhovnicească. A fost politică în loc de Duhul Sfânt, care nu se întorsese încă în Biserică. O, frate, El nu se întorsese încă, El apare abia aici, în epoca aceasta.

Ei au avut o mare disensiune politică, dar aceasta nu a fost pentru Sfânta Scriptură și pentru Duhul Sfânt. Au fost probleme politice, însă el i-a scăpat de vechituri, de crucifix, de „Ave Maria”, și alte lucruri asemănătoare. Dar el totuși a scos un catehism și a introdus confirmarea la paște, știți voi – când ei se duc la biserică de Paști și păstorul le urează tot atunci și „Crăciun fericit”, pentru că nu-i mai vede până atunci. Ei vor fi confirmați și astfel iau parte pentru prima dată la cină. Biblia nu amintește nimic despre o astfel de confirmare. În Biblie nu există decât o singură confirmare: atunci când Dumnezeu Își confirmă Cuvântul Său cu semne și minuni. Aceasta este confirmarea, nu să fii confirmat că aparții de biserica luterană. Dumnezeu Își confirmă Cuvântul în voi. „*Domnul lucra împreună cu ei, și întărea Cuvântul prin semnele, care-l însoțeau.*” (Marcu 16.) Aceasta este confirmarea Bisericii de la Rusalii. Dumnezeu se confirmă în Biserică, ca fiind un Dumnezeu viu, care face minuni, se confirmă prin vorbirea în limbi și prin tălmăcirea limbilor, prin aceleași lucruri ca la început.

Vă plictisesc? [Nu.] Bine. Observați, ei nu au readus mișcarea Duhului Sfânt înapoi în Biserică, ci o epocă nouă. Cei scoși afară, care au fugit de ierarhia romană, au format mai târziu o ierarhie protestantă. Mai mult ei nu au făcut. Au sărit doar din lac în puț.

Izabela a născut o fiică. Să nu credeți că eu spun asta ca să mă proclam aici ca un înțelept. Eu spun aceasta pentru că Biblia o spune. În Apoc. 17 Biblia spune că aceasta era mama curvelor. Isus a spus aici: „Cum a fost Izabela, așa va fi și ea.” Și ea a născut fiice care au murdărit țara ce nu era murdară. Aceasta a făcut protestantismul cu adevăratul Duh Sfânt. Ei au murdărit totul și au făcut o nouă organizație. Dacă vrea Domnul, vă voi arăta duminică dimineața, că a fost făcută o icoană fiarei, iar fiara este Roma. Și ei au făcut o icoană ca aceea. Ce a fost aceasta? O organizație. Oh, oameni buni, eu sper ca aceste lucruri să intre adânc în inimile voastre.

Voi vă întrebați, de ce am luptat toată viața mea împotriva organizațiilor. Nici eu nu am știut-o. Ceva striga în mine. Eu nu am putut să mă opun acestui strigăt. Eu m-am tot întrebat de ce a trebuit să le tot corectez pe femei. Eu nu vorbesc despre femeile adevărate. Eu vorbesc despre celelalte. Câteodată le lipsește orice urmă de morală.

Din tinerețea mea am văzut pe stradă femei care știau că bărbatul lor este la lucru și se iubeau cu un vagabond beat pe la colțuri. Chiar și ele erau așa de bete, încât nu puteau merge acasă să pregătească cina bărbaților lor. Eu am spus că astfel de femei nu fac două parale. Așa este. Eu am spus că dacă fac asemenea lucruri, ele se coboară mai jos decât animalele. Când aveam 17-18 ani și întâlneam o fată pe aceeași parte a străzii, eu treceam pe partea cealaltă și spuneam: „Năpârcă ordinară!” Eu aș fi fost plin de ură față de ele, dar după ce L-am primit pe Dumnezeu în inima mea, El mi-a arătat că printre ele sunt și mărgăritare. El mai are și doamne adevărate. Ele nu se vor murdări în felul acesta, mulțumesc lui Dumnezeu pentru asta!

Atunci când am fost în Africa, în Elveția și la Roma, eu am fost întrebat: „Spune-ne, frate Branham, în America nu aveți femei decente? Orice cântec care vine de peste ocean, conține ceva murdar despre femeile voastre.” Eu am răspuns: „Aceștia sunt americanii! Dar acolo mai există și o altă împărăție: Împărăția lui Dumnezeu. În Împărăția aceasta femeile sunt adevărate doamne.”

Biblia spune în proroci, cred că în Isaia prin cap. 5 sau 6, nu sunt sigur: „Ferice de fiica Sionului care va scăpa în ziua aceea de lucrurile acelea.” [Probabil fr. Branham a vrut să se refere la Isaia 3:16, „*Domnul zice: „Pentru că fiicele Sionului sunt mândre și umblă cu gâtul întins și cu priviri pofticioase, pentru că pășesc mărunțel și zornăie cu verigile de la picioare...”*” - n.tr.]

Este scris cum se vor purta ele: fără ciorapi, vor merge cu pași mărunți – este scris exact ce vor face ele. Ele poartă haine bărbătești, ceea ce este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.

Cu ceva timp în urmă am văzut o asociație religioasă care urma să aibă o festivitate [un fel de „petrecere” – n.tr.] pe care o cam au ei în fiecare seară, iar femeile lor mergeau acolo cu pantaloni care se terminau deasupra genunchilor... sau cum le spun ei acelor pantaloni? Nu pantaloni scurți... altcumva le

spune... [...] Dar oh, voi spuneți: „Păi eu cred că mai decent dacă o femeie se îmbracă așa, decât să se îmbrace cu o fustă.” Dumnezeu a spus: „*Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.*” La fel este și dacă o femeie se tunde ca un bărbat... Dumnezeu vrea ca femeile să arate, să se poarte și să se îmbrace ca femeile. Și El nu vrea bărbați la care să le atârne perciunii așa, de parcă au o rață pe cap. [Este vorba de frizura lui Elvis Presley – n.tr.] Dumnezeu vrea ca bărbatul să arate ca un bărbat. Desigur. Ei se îmbracă așa de feminin, încât nu mai știi din care sex fac parte. Este jalnic ce avem în timpul acesta: acești tineri nonconformiști și celelalte lucruri. Nu este de mirare că trăim în timpul sfârșitului. Pentru lumea aceasta nu mai rămâne nimic, decât ca Dumnezeu să-Și verse mânia peste ea și s-o ardă. Atât. Un Dumnezeu sfânt și drept n-ar putea să facă altceva. Ei au respins sângele lui Isus Hristos. Ei s-au îndoctrinat. Au intrat într-o organizație. Și un bătrân „Sfânt Părinte” cu gulerul întors, vine și spune: „Copiii mei binecuvântați.” Asta n-are mai multă valoare decât grohăitul unei scroafe.

Eu vă spun de ce avem noi nevoie azi, fraților: de o întoarcere la Scriptură și la Duhul Sfânt, și puterea învierii lui Isus Hristos să lucreze în biserică prin semne și minuni. Amin. Aceasta este evanghelia. Da.

Trezirea aceea a adus niște lucruri bune. Dar nu a adus Duhul Sfânt. Abia în epoca Laodicea, în epoca ce va semăna cu aceea de la Rusalii, a pătruns El în Biserică. Dar reforma a adus un lucru. Trezirea aceasta a adus ceea ce a spus El: „Întărește ce ai și care e pe moarte, și continuă să adaugi la aceasta.” Biblia devenise accesibilă populației de rând. Mai înainte numai preoțimea avea acces la ea. Oamenilor li se servea ceea ce spunea papa. El era ca un dumnezeu, iar oamenii nici măcar nu trebuiau să se uite în Scriptură. Ei făceau ce spunea papa. Trezirea venită prin Luther a pus Biblia în mâinile oamenilor. Acum aveți Biblia în mâna voastră! Citiți-o! Credeți-o! Să nu o puneți la o parte și să spuneți: „Noi avem o Biblie.” Atunci ea nu vă va ajuta la nimic. Există prea mulți penticostali în vremea noastră care lasă Biblia de-o parte și cred ceea ce spune altcineva despre aceasta. Fraților, citiți cuvântul din Biblie! „*Cercetați Scripturile, pentru că ele mărturisesc despre Mine*”, a spus Isus. „Voi ziceți că în Scripturi aveți viața veșnică.” Asta ar trebui să faceți: să citiți Cuvântul. El a spus: „Țineți-vă de Cuvânt! Să nu vă lăsați de acesta!”

Și un alt lucru de care a vrut El ca ei să țină, care le dăduse puțină putere, era neprihănirea. Al doilea lucru pe care l-a adus la lumină trezirea lui Luther, a fost învățătura despre neprihănire. Catolicii nu au primit neprihănirea. Ei se bazează pe biserica Catolică. Așa cum a spus preotul acela la radio și ei au trebuit să-l întrerupă, pentru că zisese: „Nu există altă mântuire în afară de biserica Catolică.” Mântuirea este în Hristos, nu în biserica Catolică și nici în biserica protestantă. Mântuirea este în Hristos. Pe catolici nu-i interesează ceea ce spune Biblia, ci ceea ce spune biserica lor. Nu poți discuta cu ei. Ei îți vor spune ceea ce scrie în catehismul lor. Când vine vorba despre Biblie, atunci ei o ignoră. La ei contează ceea ce spune biserica. Domnul Isus a spus ceva în legătură cu această problemă: „Dacă cineva va scoate sau va adăuga ceva la aceasta, îi va scoate Dumnezeu partea lui din cartea vieții.” Isus a spus: „Cuvântul fiecărui om este minciună, dar al Meu este adevărul. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.” Corect? Oh, asta este frate. Eu cred Cuvântul lui Dumnezeu – și nu numai Cuvântul, prin care Dumnezeu vorbește aici, ci eu Îl rog pe Tatăl ceresc să-mi dăruiască pe Duhul Sfânt, ca să fie confirmat Cuvântul, iar Hristos să fie viu în mine. Eu știu că posed viața veșnică, nu pentru că am meritat-o, ci pentru că El mi-a dăruit-o prin harul Său. Aceasta este stânca. „*Pe această piatră voi zidi Biserica Mea*”, a zis El.

Atunci a fost adus ceva ce ei nu trebuiau să lase să moară. Ei aveau din nou acces la Biblie. Asta s-a întâmplat în vremea luteranilor. Ei au primit învățătura neprihănirii prin credință. Așa a învățat Luther. Oricine știe că aceasta a fost învățătura lui. Puteți să vedeți cât de desăvârșit este totul? Apoi s-a ridicat Wesley cu „sfințirea.” Apoi a urmat mișcarea penticostală cu botezul cu Duhul Sfânt. Totul este desăvârșit.

„Tu ai câteva lucruri. Ține-te de ele și nu le lăsa să moară. Dacă nu te ții de ele, voi veni ca un hoț, și voi vă veți întoarce iarăși înapoi în organizație.” Asta au și făcut. Exact asta. Ei s-au întors înapoi și au ajuns din nou nicolaiți, pentru că au devenit o organizație. „Păstrează ce ai! Citiți Biblia! Rămâneți la neprihănire și mergeți înainte!” Dar o mică rămășiță a ieșit afară, o mică parte din ei, o rămășiță.

Mai întâi s-a ridicat Luther, apoi Zwingli, Calvin, etc, până la Wesley. Dar acolo mai era o mică rămășiță, care a ieșit afară și a învățat sfințirea. Din mișcarea sfințirii a rămas o rămășiță, care a mers mai departe și a trăit botezul cu Duhul Sfânt. Rămășița întotdeauna a menținut firul vieții.

Dar în al treilea rând, ei au adus multe învățături păgâne de dincolo, de exemplu – denomițiuinea, botezul fals. Ei stropeau folosind formula „Tată, Fiu, Duh Sfânt”. Ei au adus catehismul. Li se potrivește bine ceea ce a spus Isus: „*Îți merge numele că trăiești, dar ești mort.*” Așa este.

În al patrulea rând vreau să spun că prin reformă au fost eliminate multe vechituri șlefuite; la fel au fost eliminate unele ceremonii. Dar prin reformă nu s-a reușit restituirea învățaturii evangheliei depline, cu semnele care o urmează. Biserica luterană nu a avut niciodată așa ceva. Ei nu au avut-o nici în timpul lui Wesley. Ei o au numai la sfârșit, în timpul epocii Laodicea. Atunci când ajungem la aceasta, vom cerceta Sfânta Scriptură pentru a vă arăta exact ceea ce a fost promis. Atunci încă nu a fost restituită trezirea prin Duhul Sfânt. Ei s-au îndepărtat de idoli. Acest lucru este adevărat; ei au îndepărtat idolii din biserică: pe Maria, Iosif, Petru, Pavel, pe toți. Ei s-au îndepărtat de idoli, dar nu s-au întors Hristosul înviat.

Luther i-a întors de la idoli, dar aceasta a fost mai mult o organizație politică, sau o organizație (o icoană ca a primei organizații) încercând să câștige majoritatea pentru denomiinațiunea lor. Această luptă mai există și acum. Metodistii doresc să-i facă pe toți metodisti, iar luteranii doresc ca toți metodistii și baptistii să devină luterani. Penticostalii doresc ca toate celelalte culte și organizații să devină penticostali. Vedeți, voi doar adăugați membri noi la confesiunea voastră. Dar așa ceva nu a fost în planul lui Dumnezeu de la început. Programul lui Dumnezeu pentru restituire este de a readuce tot ce a fost la început.

Vedeți, trebuie reînviat totul. Dacă această carte cade la pământ și cineva ia o altă carte în locul acesteia, atunci nu este restituire, înviere. Trebuie să fie restituit același lucru. Amin! Dacă Biserica a murit în timpul epocii întunecoase și a devenit păgână, atunci trebuie să aibă loc o restituire, și nu o reformă. Aici nu este vorba de o reformă, ci de nașterea din nou. Acestea sunt două lucruri diferite. Ei au adus reforma, s-au îndepărtat de multe lucruri, de idoli – dar ei nu au readus pe Duhul Sfânt în Biserică. O, slăvit să fie Numele Domnului!

Frați și surori, puteți să înțelegeți? Ei nu au readus pe Duhul Sfânt înapoi pentru că acela care aduce cu adevărat lumina Evangheliei este ultimul înger al bisericii. Veți vedea duminică acest lucru. Ei au avut tot mai multă lumină în creștinism, dar se întorc cu toții din nou în organizație. Dar va veni unul care se va ridica împotriva acestui lucru și va scoate o rămășiță din aceste denomiinațiuni, așa de sigur cum stau eu azi aici la acest amvon. El va merge exact la început. Eu voi lua texte din Vechiul și din Noul Testament și vă voi dovedi că el va face acest lucru – îngerul bisericii din Laodicea. El va merge direct la original și va reînvia lucrul acesta. Iar învierea va avea loc în timpul acesta.

Luther a scos Biserica afară: pe cei scăpați. Primul pas a fost făcut – neprihănirea. Ei au ieșit din păgânism. Asta este bine. Data următoare au ieșit cu ambele picioare. Ați observat voi în Biblie, acolo unde se vorbește despre apa care curge din spatele Templului? Mai întâi până la glezne, apoi până la genunchi, apoi până la brâu, apoi i-a trecut peste cap. După ce i-a trecut de cap, el a trebuit să înoate. Vedeți, el trebuia să înoate. Noi ajungem acum într-o fază în care ori înotăm, ori ne îneacă. Asta-i tot. Ori vă veți îneca, sau veți fugi, ori veți fi introduși înăuntru. Ori înotați, ori vă scufundați. Aleluia! O, eu sunt așa de bucuros pentru Duhul Sfânt! Voi nu sunteți bucuroși?

Fratele Branham cântă: „*Eu sunt așa de bucuros că sunt unul din ei...*”.

„*Mă bucur tare că pot spune că sunt unul dintre ei*” – care „ei”? Ascultați:

„*Ei s-au strâns în camera de sus,*

Toți se rugau în Numele Lui,

Au fost botezați cu Duhul Sfânt

Și puterea pentru slujbă a sosit.

Ce-a făcut El pentru cei de atunci,

Va face la fel și pentru tine.

Mă bucur tare că pot spune că sunt unul dintre ei”

Merg ei la seminare? Nu. Unii din ei abia își pot scrie numele. Petru nu a putut. Biblia spune că el și cu Ioan erau oameni necărturari și de rând. Dar ei trebuiau să îi asculte, pentru că se știa că acești oameni fuseseră cu Isus.

„*Deși acești oameni s-ar putea să nu fie învățați (necultivați) sau cu renume lumesc („o, slavă lui Dumnezeu, eu am atâtea diplome”)*

Ei toți au avut trăirea lor de Rusalii,

Botezați în Numele lui Isus.

Și acum ei spun pretutindeni

Că puterea Lui a rămas aceeași.

Mă bucur tare că pot spune că sunt unul dintre ei.”

Nu sunteți voi bucuroși pentru aceasta? Eu sunt așa de bucuros că sunt unul din ei. Mai mult doresc să fiu unul din ei, decât președintele S.U.A. sau regele lumii. Dacă Domnul Isus ar veni și ar spune: „Te voi readuce la vârsta de 20 de ani și te voi face împărat peste întreg pământul și îți voi prelungi viața la zece mii de ani pe pământ și să rămâi tot la vârsta de 20 de ani și să nu fii bolnav nici măcar o zi. Să nu ai dureri de inimă, totul va fi numai bucurie; și ești împăratul întregului pământ și poți trăi zece mii de ani – sau mai bine ai vrea să fii unul din ei, și să trebuiască să lupti așa cum o faci acum?” Eu aș spune: „Eu sunt așa de bucuros că pot să mărturisesc că sunt unul din ei.” Ce va fi cu mine după zece mii de ani? Dar experiența *aceasta* [trăirea Rusaliilor – n.tr.] este ceva ce rămâne veșnic. Cum am primit-o, fraților? Aceasta a venit prin sângele jertfit. Așa este. Totul a venit de departe. Totul a venit prin Dumnezeu care a devenit El însuși trup de carne și a locuit printre noi.

Fr. Branham cântă: „*O, Hristosul cel răstignit de pe Golgota.*”

*„Într-o iesle, demult – știi că este așa,
S-a născut un Copil, ca să mântuiască omenirea din păcat.
Ioan L-a văzut pe țârm, pe veșnicul Miel
Oh, Hristos, Răstignitul de pe Golgota.
Oh, cât Îl iubesc pe Omul din Galileea
Căci a făcut atât de mult pentru mine.
Mi-a iertat toate păcatele,
Și mi-a dat Duhul Sfânt.
Femeii de la fântână i-a spus toate păcatele,
Cum a avut cinci soți.
Ei i s-au iertat toate păcatele
Și o pace adâncă a primit în inimă.
Ea a strigat: Veniți să-L vedeți pe Omul acesta din Galileea,
Oh, cât Îl iubesc pe Omul din Galieleea.....”*

Vă place cântarea asta? Ce mult îmi place această evanghelie a Duhului Sfânt. Eu Îl iubesc din toată inima. În seara asta sunt așa de bucuros că mă număr printre cei ce au trăit această experiență, și mă bucur că suntem aici împreună, ca frați și surori. Bapțiști, metodiști, catolici, prezbiterieni, și ce-or mai fi, Dumnezeu ne-a scos din toate branșele (sau: pozițiile sociale – n.tr.) și ne-a adus aici la această părtășie a Duhului Sfânt. Noi nu facem parte din nici o confesiune – este treaba lor ce fac ei – dar noi ne aflăm într-o Împărăție tainică. Suntem botezați în Trupul tainic al lui Isus Hristos prin Duhul Sfânt. Metodiști, bapțiști, prezbiterieni, și oricine dorește, să vină. Isus a spus „Tot ce Mi-a dat Tatăl va veni la Mine, și nici unul dintre ei nu se va pierde, și Eu îi voi învia în ziua de apoi.” Oh, noi obișnuim să cântăm o cântare veche la altar. Nu știu dac-o putem cânta, dar era așa: „*Loc, loc, da, este loc pentru mine la izvor.*” Vă plac aceste cântări vechi? Cineva care știe cum începe, să ne dea tonul. Unde este pianista noastră? E aici? Sau fratele Teddy. Oh, eu nu-l văd nicăieri.

„*Loc, loc, da, este loc / Este loc la izvor pentru tine.*” Vă plac cântările vechi? Mie-mi place și aceasta „*La cruce unde Hristos muri...*”

Eu sunt așa de bucuros pentru aceasta, voi nu? Eu sunt așa de bucuros că pot veni la acest izvor care este așa de bogat și de scump, iar sufletul meu se poate goli la picioarelor Mântuitorului meu.

Eu îmi aduc aminte că atunci când aveam 18 ani, eu am fugit de Domnul. Am plecat în vest. Tatăl meu era jocheu și eu am vrut să merg și să călăresc. Inima îmi înseta după ceva. Oh, eu vă spun. M-am dus la predicatorul baptist. Acesta mi-a zis: „Ridică-te și spune: „Isus este Fiul lui Dumnezeu.” Și noi te vom primi în comunitate.” Asta nu m-a satisfăcut. Peste tot pe unde-am mers mi se spunea câte ceva... M-am dus la fratele Barker, un frate cumsecade de la adventiștii de ziua a șaptea; el mi-a spus: „Billy, vino și primește sabbatul Domnului!” (Eu am acum adevăratul sabbat.) Eu m-am gândit: „O, nici asta nu-mi astâmpără setea.” Înțelegeți?

Am plecat în vest. În seara aceea am ajuns departe, acolo... Știți voi că acolo coborai șaua de pe cal și o foloseai ca pernă. În noaptea aceea am dormit sub brazii aceia bătrâni. Eu aveam serviciu de zi, iar cei ce lucrau seara, aduceau animalele înăuntru. Acolo era un om bătrân din Texas, îl chema Slim. El avea o chitară și cânta: „*Slavă Numelui Său.*” Un altul cânta cu el. Cântaseră și alte cântece, balade de cowboy. Apoi ei au cântat: „*La cruce unde Hristos muri.*” Eu m-am întors și mi-am tras pătura peste cap. Am privit iarăși afară

și parcă stelele atârnav de vârful pomilor și al munților. Auzeam foșnetul acelor brazi bătrâni! Eu Îl auzeam strigând: „Unde ești, Adame?”

Trei săptămâni mai târziu am mers în oraș, și toți băieții s-au îmbătat. Eu nu am băut. A trebuit să-i aduc pe toți acasă, încărcăți într-o mașină. Ei trăgeau cu pistoalele în toate părțile. Erau periculoși și nesiguri. Ei nu puteau să mai meargă drept. Făceau pariuri pe 5 dolari că vor merge pe o linie dreaptă. Așa făceau ei întotdeauna când primeau leafa. Și eu mă aflam acolo iar ei chefuiiau... dar eu mergeam și mă așezam la o parte. Asta era acum 35 de ani. Phoenixul era atunci o localitate mică. Eu stăteam acolo cu pălăria aceea mare dată pe spate, și o fată spaniolă a trecut repede pe-acolo. Când a trecut pe lângă mine a lăsat să-i cadă batista – știți voi cu ce intenție. Eu i-am zis: „Hei, ți-ai pierdut batistă!” Nu mă interesau figurile ei. Apoi am auzit un fel de zgomot pe drum și m-am dus acolo. Era acolo un om bătrân, care lucra la grajduri, și care se întorsese la Dumnezeu. Fața lui era toată plină de semne. Lacrimile îi curgeau pe obraji. El cânta cu chitara lui: „*Slavă Numelui Său.*” Lacrimile îi curgeau pe față! El s-a oprit și a zis: „Frate, tu nu știi ce înseamnă asta, numai dacă-L primești pe acest Hristos minunat.” Eu mi-am scos pălăria și am plecat. Dar voi nu puteți să vă ascundeți de El. Voi ați putea la fel să veniți în față și s-o mărturisiți! O, El este minunat. Da, El este minunat.

[Fratele Branham cântă: „*Slavă Numelui Său.*”] Slavă lui Dumnezeu! Să ne ridicăm în picioare. O clipă. [Are loc o vorbire în altă limbă, și urmează o interpretare – n.tr.] Da, Tată. Dacă este cineva aici care nu știe ce este aceasta, atunci să știe că aceasta se numește Rusalii. Duhul Sfânt vorbește. Domnul Isus a spus: „Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia. *Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: ... vor vorbi în limbi noi; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.*” Toate aceste lucruri despre care a vorbit El se vor întâmpla.

O, eu sunt așa de bucuros! Vedeți cum vine Duhul Sfânt și confirmă Cuvântul? O Lumină, primiți-o! Nu vă îndoiiți. Primiți-o și El se va ocupa mai departe cu voi, ca de niște copii, și vă va purta. Nu este aceasta minunata prezență a Duhului Sfânt? Duhul Sfânt este peste noi. Eu îmi aduc aminte că odată în Biblie, ei nu știau de unde vine dușmanul, și Duhul a venit peste o persoană și le-a spus exact încotro să meargă. Și ei au mers acolo, iar Dumnezeu a încurcat trupele dușmane, încât au fost bătuți. Da, noi trăim tot în zilele biblice. Nu-i așa? Desigur, câtă vreme mai este aici Duhul Sfânt. Să ne ridicăm și să cântăm:

„*O, ce dulce Nume Isus.*”

